

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXCVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1916.

Treść: (M 410. i 411.) 410. Rozporządzenie, którem wykonywanie przekazanych sądom egzekucyjnym spraw sądowych dla okręgu sądu powiatowego okolicy Gracu przenosi się na sąd powiatowy w Gracu. — 411. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu naflą.

410.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 30. listopada 1916,

którem wykonywanie przekazanych sądom egzekucyjnym spraw sądowych dla okręgu sądu powiatowego okolicy Gracu przenosi się na sąd powiatowy w Gracu.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78) i § 23. ordynacji egzekucyjnej w brzmieniu noweli, wydanej o uproszczeniu czynności w sądach (rozporządzenie cesarskie z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 118, artykuł VIII., punkt 7) rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Od dnia 1. stycznia 1917 począwszy przenosi się wykonywanie wszystkich ordynacją egzekucyjną sądom egzekucyjnym przekazanych spraw sądowych dla okręgu sądu powiatowego okolicy Gracu na sąd powiatowy w Gracu, nie naruszając postanowienia § 19. ordynacji egzekucyjnej.

Sąd powiatowy w Gracu ma prowadzić rejestr grabieży (§ 254. o. e.) dla obu okręgów sądowych wspólnie.

§ 2.

Sąd powiatowy w Gracu ma wkraczać także jako sąd egzekucyjny przy opróżnieniach i odbieraniach oraz oddawaniach rzeczy nieruchomości albo ustawowo za nieruchomości uznanych, jakie mają być przymusowo przedsiębrane w okręgu sądu powiatowego okolicy Gracu na podstawie sądowych i pozasądowych wypowiedzeń, sądowych nakazów opróżnienia i odbioru albo sądowych orzeczeń w postępowaniu, tyczącem się najmu lub dzierżawy.

§ 3.

Podania, skierowane do sądu powiatowego okolicy Gracu, do których załatwienia nie jest uprawniony sąd ten w myśl powyższych postanowień, należy przysyłać do załatwienia bezpośrednio sądowi powiatowemu w Gracu.

§ 4.

Sąd powiatowy okolicy Gracu przeniesie na sąd powiatowy w Gracu jako sąd egzekucyjny:

1. w dniu 1. stycznia 1917 akta co do wiszących spraw, przekazanych w ordynacji egzekucyjnej sądom egzekucyjnym, następnie niezamknięte jeszcze rejestra ze spisami imennymi, rejestr grabieży i księgę egzekucyjną;

2. od przypadku do przypadku akta załatwionych spraw powyższego rodzaju, o ile w tego

rodzaju sprawach należy przedsięwziąć czynność urzędową i o ile zostaje zarządzonem sprawozdanie aktów.

§ 5.

Mas depozytowych, odnoszących się do spraw, oznaczonych w § 4., nie należy przenosić. Sąd powiatowy okolicy Gracu ma jedynie uwiadomić urząd cywilnych depozytów sądowych w Gracu, że temi masami depozytowymi ma prawo rozporządzać sąd powiatowy w Gracu. Należy to zanotować przy poszczególnych masach.

§ 6.

Sprawy przeniesione należy wciągnąć do rejestru sądu powiatowego w Gracu. Nowy znak aktów należy dodać do ujętego w klamry znaku aktów sądu powiatowego okolicy Gracu. Liczbę czynności tworzy się na podstawie nowego znaku (E IV 3230/15) E VI 5/16. aktów, na przykład:

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1917.

Klein wlr

411.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 11. grudnia 1916,

w sprawie uregulowania obrotu naftą.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Dla przeprowadzenia odpowiadającego zapotrzebowaniu rozdziału nafty w państwie tutejszem ustanawia się towarzystwo rozdziału nafty, spółkę z ograniczoną poręką, z siedzibą w Wiedniu, I., Teinfaltstrasse 1, jako Centralę naftową.

Do Centrali naftowej należy także współdziałanie przy uskutecznianiu dostaw nafty dla zagranicy celnej.

Centrala naftowa podlega Ministrowi handlu i wykonuje działalność swoją zgodnie z podanemi poniżej postanowieniami i według wskazówek Ministra handlu.

§ 2.

Nadzór państwowy wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu, Ministra spraw wewnętrznych i Ministra wojny.

Komisarzy rządowych należy zapraszać zawczasu na wszystkie rozprawy i posiedzenia pełnego zgromadzenia, wydziału i zawiadowców Centrali naftowej, i mają oni prawo każdego czasu zabierać głos i występować z wnioskami, co do których musi być powzięta uchwała.

Następnie są oni uprawnieni żądać zwołania posiedzeń pełnego zgromadzenia, wydziału i zawiadowców, oraz odroczyć wykonanie uchwał pełnego zgromadzenia i wydziału jakoteż zarządzeń zawiadowców na tak długi przeciąg czasu, dopóki nie wyda rozstrzygnięcia Minister handlu — a to, jeżeli odroczenie uskuteczniło wskutek sprzeciwienia się mianowanych przez Ministra spraw wewnętrznych albo Ministra wojny komisarzy rządowych, w porozumieniu z tymi Ministrami. Rozstrzygnięcie to obowiązuje Centralę.

Komisarze rządowi mają wreszcie prawo wglądać we wszystkie książki, zapiski i akta Centrali i żądać wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 3.

Dla wydawania opinii o zasadach rozdziału nafty w państwie tutejszem tworzy się radę przyboczną, złożoną z zastępców handlu naftą i konsumentów. Rada przyboczna może we wspomnianych powyżej sprawach także samoistnie przedstawiać wnioski.

Członków rady przybocznej i jej przewodniczącego mianuje Minister handlu. Radę przyboczną zwołuje Minister handlu.

§ 4.

Zgłoszenia zapasów przybytku i ubytku produktów olejów mineralnych, jakie mają uskutecznić wytwórcy produktów olejów mineralnych, handlarze i przedsiębiorstwa dla wspólnego pobierania (stowarzyszenia i t. p.) w myśl § 1., ustęp 3., rozporządzenia ministerialnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 323, i § 1., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 324, według stanu w dniu 1. i 15. każdego miesiąca, należy kierować w przyszłości, o ile chodzi o naftę, do Centrali naftowej.

Ustanowiony w powołanych rozporządzeniach ministerjalnych obowiązek handlarzy i przedsiębiorstw dla wspólnego pobierania (stowarzyszeń i t. p.) co do donoszenia rozszerza się na tych handlarzy i na te przedsiębiorstwa dla wspólnego pobierania, których zapasy nafty wynoszą dnia 13. grudnia 1916 10 cetnarów metrycznych lub więcej. Ten obowiązek do zgłaszania gaśnie, jeżeli w jednym z późniejszych dni normalnych spadły zapasy nafty poniżej 10 cetnarów metrycznych; zaczyna istnieć jednak na nowo, jeżeli zapasy podniosą się znów powyżej 10 cetnarów metrycznych. Zgłoszenia należy również stosować do Centrali naftowej.

Dla zapasów nafty, będących w posiadaniu zarządu wojkowego, państwa, w szczególności przedsiębiorstw państwowych i zakładów, oraz służących ruchowi publicznemu przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych, obowiązują osobne postanowienia.

Wytwórcy produktów olejów mineralnych z wyjątkiem przedsiębiorstw, pozostających w zarządzie państwowym, jakoteż prowadzonych przez zarząd wojkowy, mają ponadto przy okazji uskuteczniania zgłoszeń według stanu w dniu 1. każdego miesiąca, podawać Centrali naftowej do wiadomości przypuszczalny rozmiar swej produkcji naftowej w tym i w bezpośrednio następującym miesiącu.

§ 5.

Udzielanie zezwolenia osobnego, wymaganego w myśl § 4., ustęp 1., rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 323, do oddania nafty, uskutecznia Centrala naftowa imieniem Ministerstwa handlu.

Zezwolenie na wydanie nafty z przedsiębiorstwa, pozostającego pod zarządem państwowym albo prowadzonego przez zarząd wojkowy, jest zastrzeżone dla Ministerstwa handlu, o ile zezwolenie takie jest wogóle wymagane (§ 5, ustęp 3, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 323), a tak samo zezwolenie na wydanie nafty przedsiębiorstwom kolei żelaznych, służącym ruchowi publicznemu.

§ 6.

Centrala naftowa jest upoważniona do udzielania wytwórcom produktów olejów mineralnych oraz handlarzom i przedsiębiorstwom dla wspólnego pobierania (stowarzyszeniom i t. p.), zajmującym się rozsprzedażą nafty, zleceń i wskazówek co do dostawy nafty i co do sprzedaży nafty odpraszawcom bez naruszania istniejących ewen-

tualnie umownych zobowiązań względem dostawy produktów olejów mineralnych służącym ruchowi publicznemu przedsiębiorstwom kolei żelaznych.

Za osobnem zezwoleniem Ministra handlu może Centrala naftowa udzielać także innym posiadaczom i przechowcom nafty zleceń co do dostawy nafty.

Zarządzenia, potrzebne ewentualnie do zabezpieczenia przestrzegania wspomnianych w ustępie 1. i 2. zarządzeń Centrali naftowej, wyda władza polityczna pierwszej instancyi na podstawie zarządzenia, wydanego przez Ministra handlu; również przymusowe wykonanie takich zarządzeń uskutecznia władza polityczna pierwszej instancyi na podstawie zarządzenia Ministra handlu.

Zlecenia i wskazówki co do dostawy nafty ze zapasów, oznaczonych w § 4., ustęp 3., pozostają zastrzeżone Ministrowi handlu; tak samo zlecenia i wskazówki co do dostawy nafty służącym ruchowi publicznemu kolejom żelaznym.

Co do ewentualnych reszceń o wynagrodzenie mają odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 6. do 8. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 323.

Wydawanie zleceń co do produkcji nafty (§ 9. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. września 1916, Dz. u. p. Nr. 323) pozostaje zastrzeżone także nadal Ministrowi handlu.

§ 7.

Faktyczne koszty czynności Centrali naftowej, spowodowane przeprowadzaniem zadań, zleconych jej w § 1. tego rozporządzenia, mają ponosić wytwórcy produktów olejów mineralnych według ilości nafty, zabranych z ich przedsiębiorstw zgodnie z zarządzeniami Centrali naftowej.

Centrala naftowa pobiera za zezwoleniem Ministra handlu dla pokrycia tych kosztów od wymienionych powyżej przedsiębiorstw dodatki, które można ściągać w drodze politycznej egzekucyi.

§ 8.

W celu zabezpieczenia zaopatrzenia ludności w naftę może Minister handlu wydać przepisy dla uregulowania sprzedaży drobiazgowej i używania nafty, a to wogóle albo dla pewnych oznaczonych obszarów, jakoteż może on polityczne władze krajowe upoważnić lub zlecić im, aby wydały tego rodzaju przepisy.

W tym celu może następnie polityczna władza krajowa zarządzić każdego czasu spisanie zapasów nafty, a polityczna władza powiatowa może zwiędzać przez ustanowione do tego organa lokale, w których jest nafta przechowywaną, oraz zażądać od przechowujących naftę wiadomości o ich zapasach i ich zapotrzebowaniu co do nafty.

Postanowienia poprzedniego ustępu nie mają zastosowania do zapasów, znajdujących się w posiadaniu zarządu wojkowego, państwa, w szczególności państwowych przedsiębiorstw i zakładów oraz przedsiębiorstw kolei żelaznych, służących ruchowi publicznemu, ani też do lokalów, w których zapasy te są przechowywane.

§ 9.

Istniejące umowy nie stoją na przeszkodzie wypełnianiu zobowiązań, nałożonych przez postanowienia tego rozporządzenia albo przez zarządzenia, wydane na ich podstawie.

§ 10.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonywaniu przewidzianych w § 8. zarządzeń i czynności urzędowych.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, oraz za współdziałanie w udaremnianiu ustanowionych w niem obowiązków będzie karała polityczna władza pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Truka wlr.

Stibral wlr.

Schaible wlr.

Schwartzenau wlr.

Marek wlr.

Clam-Martinic wlr.